

Herr statsadvokaten i ..

Lov av 14. april 1972 om endringer i straffeloven.

Ved ovennevnte lov er det foretatt en rekke endringer i straffeloven. Jeg finner grunn til å gi en kommentar til et par av disse endringer:

1. Som kjent er minstestrafen bl. a. i § 263, 2. ledd opphevet. Om bestemmelsen uttaler Justisdepartementet «at når det gjelder grovere tilfelle av tilbakefallsforbrytere, vil en oppheving av reglene om minstestrafen neppe medføre noen nevneverdig endring i den nåværende straffeutmålingspraksis». Dette er også min oppfatning og jeg vil nevne at kriminalstatistikken viser en meget betydelig økning i antallet anmeldte grove tyverier. Tallene er følgende:

1966	12.657
1967	12.907
1968	15.627
1969	18.079
1970	20.189
1971	24.473

Det vil med andre ord si at fra 1966 til 1971 er antallet grove tyverier fordoblet. Jeg ber derfor statsadvokatene og politiet være oppmerksom på at når det gjelder virkelig profesjonelle tyverier forøvet ved skapsprenkning eller på annen graverende måte, så bør straffepåstanden være tilstrekkelig streng til at straffutmålingspraksis får en preventiv effekt. På den annen side vil opphevelsen av minstestrafen føre til at man når det gjelder mindre grove forbrytelser i høyere grad enn tidligere, kan ta hensyn til de særlige omstendigheter som foreligger i den enkelte sak og foreslå den reaksjon som synes adekvat.

2. Naskeribestemmelsen i straffelovens § 391 a.

Fra flere hold har det vært spurt om hva «ubetydelige verdier» anses å være i dag. Jeg vil gi uttrykk for at jeg mener at alt som er under 100 kroner kan anses som ubetydelige verdier i lovens forstand, men at jeg ikke vil binde uttrykket til noen absolutt verdigrense. Det kan tenkes tilfelle hvor en kan og bør bruke naskeribestemmelsen også hvor verdien ligger en del over 100 kroner.

90

Da det etter lovendringen er politiet som avgjør naskerisakene, vil jeg ha gitt uttrykk for at politiet bør behandle disse saker så raskt og effektivt som mulig. Bøter for naskeri i butikker m.v. bør være tilstrekkelig høye til at de kan ha en avskrekkende virkning, men for øvrig må selvfølgelig politiet vurdere det enkelte tilfelle konkret, jfr. strl. § 27.

Jeg minner om at naskeribestemmelsens virkeområde er utvidet til å gjelde mer bagatellmessige former for bedrageri og heleri.

En del eksemplarer av dette rundskriv følger vedlagt til fordeling blant politimestrene innen herr statsadvokatens distrikt.

L. J. Dorenfeldt

6

C